Temps Ordinari - Sisè diumenge

Per JosemiE el dl., 10/02/2020 - 00:00

Sir 15,15-20
1Co 2,6-10
Mt 5,17-37

Portem dos diumenges escoltant Jesús, a la muntanya. Hem escoltat les benaurances i la crida a ser sal i llum. La mirada del Pare sobre la vida i el que espera de cadascú de nosaltres. Seguim, avui, amb l'oferta de Jesús de no conformar-nos amb el ras i curt compliment d'obligacions.

1.- Donar plenitud. Plenificar... Omplir.

És clar que necessitem lleis, criteris, normes, tradicions. Les necessitem. I cal observar-les.

Avui Jesús ens diu que no podem acontentar-nos amb el compliment literal de la llei. Que la nostra vida cristiana va més enllà. Ha d'anar més enllà. Hem d'anar més lluny... Hem d'anar més lluny i no podem conformar-nos amb el "no robo - no mato". No n'hi ha prou amb el "vaig tirant..." "No faig mal a ningú...". No és que estigui malament. És que no n'hi ha prou.

No n'hi ha prou amb una vida cristiana feta de la mediocritat dels mínims. Gris i plana. És més: ¿seria cristiana, una vida així? ¿Una vida que no és guiada per la força de l'amor?

Jesús ve a omplir la nostra vida. Omplir-nos de vida. Obrir camí més enllà. Ens convida a viure amb inquietud i amb iniciativa. A la recerca. Amb projecte. Amb el projecte del Regne empenyent-nos i tirant de nosaltres. Sempre més lluny. Sempre més enllà. Viure amb passió i apassionadament. Amb el goig de saber que és Déu mateix qui crida. Qui crida a viure una vida així de plena.

2.- En tots els aspectes.

En les relacions amb els altres. En els plantejaments que un mateix fa respecte de la bondat i l'honestedat personal. Respecte a la responsabilitat i els compromisos que hem d'afrontar i no defugir. On sigui. En la família, en la professió, en el veïnatge. En tot.

Però jo us dic... que tant com fets concrets, importa l'estat del cor. Tan important és l'actitud com l'acció. Que hi ha, sí, una pregunta a fer-nos sobre la llei. I que els mínims els hem d'assolir. És clar, que sí. Però que no és aquesta la pregunta important, sobre si està permès, prohibit, obligat o indeterminat. Mirada ampla. La pregunta important és sobre el cor. La pregunta important és sobre el voler de Déu, Pare de tots. La seva voluntat. La pregunta important és sobre l'estimar. On em mena estimar com Ell ha estimat? On em porta, viure des de l'amor? Més enllà dels mínims.

Però jo us dic... que el que importa a la vida és estimar incondicionalment. I que això només s'hi arriba sortint d'un mateix. Servint. Mirant amb mirada cordial i servint els petits i els pobres. Donant-se. Sense subterfugis... ni lletra petita. Entregar-se. Paradoxalment, el buidament d'un mateix, omple de vida.

3.- Escoltar Jesús.

Sovint estem atents a molts discursos i moltes crides. Molts eslògans, tendències, referències i influències. Al que fa i diu "tothom".

Val la pena dirigir la nostra atenció a l'escolta de Jesús. És veritat que sonen moltes coses i moltes músiques. Però Ell ens diu ... que molt poques coses són de debò importants. Que és Déu Pare qui justifica les nostres persones i les nostres vides. Que som germans, i cridats a construir fraternitat i solidaritat. Que viure amb autenticitat és font de goig.

Però Ell ens diu... que Ell és senzill. Autèntic.

ETIQUETES
LLEI MÍNIMS ESTIMAR ESCOLTAR